

"Passar el temps" a Abidjan

Casimir és un dels responsables del Centre Cultural Comoë (Abidjan). Explica que, encara que el país acaba de sortir d'un període de lluites i les universitats segueixen tancades, amb una mica d'enginy la formació dels estudiants segueix en marxa.

16/02/2012

Casimir, estudies i gestiones la Residència Universitària Comoë. Com t'ho fas?

Quan estudiava al Lycée Scientifique de Yamoussoukro vaig poder beneficiar-me del que es feia a Yaouré, un centre semblant. Així que quan vaig anar a la Universitat d'Abidjan, vaig voler col·laborar en l'organització de les tasques de Comoë.

En realitat, tots o gairebé tots els estudiants que vénen a Comoë són ahora beneficiaris i organitzadors. Així sorgeixen de Comoë clubs d'estudiants de Dret, o de Medicina o de Ciències Econòmiques, per exemple, que conviden professors, organitzen classes i conferències

Quines activitats organitzeu?

S'organitzen xerrades i conferències per difondre el coneixement dels Drets de l'Home; classes d'alfabetització o de suport escolar en els barris de barraques...

Una de les activitats més boniques dels estudiants de Medicina és l'organització de cures mèdiques, de vacunacions, de classes d'higiene en aquests mateixos barris de barraques.

El passat mes de desembre un equip de deu estudiants, amb un metge al capdavant, han estat diversos dies en els llogarets al voltant de Yamoussoukro.

I també organitzem partits de futbol, molts partits de futbol!

Aquest any, Costa d'Ivori i la Universitat del país han passat per moments difícils. Com ho heu viscut a Comoë?

Efectivament, el primer semestre ha estat molt mogut. Fins i tot al febrer vam haver de tancar la residència i anar-nos-en tots a un altre barri, perquè aquí hi havia combats freqüents. Molts dels que vénen a

Comoë van marxar cap als seus pobles, amb els pares.

Aquestes circumstàncies donaren lloc a coses que mostren el sentit de responsabilitat i la iniciativa de tots: molts estudiants, que reben classes de doctrina cristiana a Comoë, organitzaren classes semblants als seus pobles, en coordinació amb el rector, per a grups de deu o de vint nois: això va passar a Boundoukou, Daloa, Bouafflé, Séguéla...

Els organitzadors estaven en contacte amb nosaltres per telèfon o, en alguns casos, per Internet, i els anàvem donant orientacions, bibliografia, fins i tot capítols del Catecisme de l'Església Catòlica, quan estaven en algun lloc on no hi tenien accés.

Una part dels residents, que estaven seguint uns cursos d'història de la filosofia i que es trobaren a Abidjan sense la possibilitat de sortir al

carrer durant setmanes, van continuar les classes per Internet.

I ara que el país ha recuperat la pau?

Comoë ha tornat a un funcionament gairebé normal. Però com que la universitat segueix tancada, bona part dels estudiants, els qui tenen mitjans per fer-ho, s'han inscrit en escoles privades d'ensenyament superior. Altres segueixen als seus pobles. Aquesta dispersió li dóna un to particular, potser la vida del centre és més dinàmica: tothom és responsable de la seva parcel·la.

A més, hi ha hagut un esdeveniment molt important: el Pare, el Prelat de l'Opus Dei ha vingut a veure'ns. Ha estat magnífic, ens ha omplert de ganes de perdonar, de comprendre, de fomentar el desig de conviure amb alegria i de reconstruir el país.

A la tertúlia que es va organitzar específicament per als estudiants, van venir més de 500 nois, molts d'ells des de pobles situats a 100 km o més. Per exemple, Jean-Jacques vingué de Agboville amb 20 amics, en un mini bus sencer per a ells.

El Pare no havia estat a Costa d'Ivori des de 1997. La majoria dels de l'Obra no el coneixíem. Aquests dies vam poder comprendre per què a l'Obra al Prelat li diem Pare.

Com veus el nou any que comença?

Gràcies a Déu el país es normalitza; això ens permet esperar i desitjar vivament que la universitat es normalitzi també, com més aviat millor: molts estan desorientats i no saben com "passar el temps".

Nosaltres estem organitzant cursos complementaris que puguin ser útils per a tothom, de qualsevol facultat: informàtica, anglès, expressió oral i

escrita... Hi ha fins i tot un grup d'uns 20 nois que segueix amb gran interès uns cursos sobre les relacions entre la ciència i la fe , passant per la filosofia. I mentrestant anem intentant progressar en els estudis.

Jo mateix acabo de presentar-me a un concurs per a una escola superior de comptabilitat, perquè he hagut d'interrompre els estudis d'Econòmiques.

I com t'ha anat?

Ho he aconseguit. El millor és que aquesta dispersió ens ha permès conèixer gent nova, i Comoë es torna a omplir. Com ha vist, estem fent unes obres d'ampliació al jardí: un annex i un "apatam", una cabana per a reunions. S'organitzen classes o seminaris on es pot: l'ombra d'un arbre, per exemple.

Un desig per al Nou Any...

Posats a fer, en formularé dos: que el nostre país segueixi restablint-se i que les universitats puguin tornar a funcionar aviat.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/passar-el-temps-a-abidjan/> (21/04/2025)